

Î N C H E I E R E

14 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Michitiuc Ludmila, reprezentată de avocatul Odobescu Ghenadie,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Michitiuc Iurii împotriva Ludmilei Michitiuc și lui Valentin Michitiuc cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 06 septembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost admis apelul declarat de Michitiuc Valentin, casată hotărârea din 10 noiembrie 2017 a Judecătoriai Edineț, sediul Briceni și adoptată o hotărâre nouă,

c o n s t a t ă :

La 21 septembrie 2016, Michitiuc Iurii s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva Ludmilei Michitiuc și Valentin Michitiuc solicitând încasarea în mod solidar a sumei de 31 000 de euro cu titlu de datoriei a cheltuielilor de judecată.

În motivare, a reiterat că potrivit recipisei anexate la prezenta acțiune, Michitiuc Iurii a acordat Ludmilei Michitiuc, cu împrumut suma de 31000 de euro, pe un termen de până la 28 iunie 2016.

Având în vedere dispozițiile art. 195, 196 alin. (3), 210 alin. (1), alin. (1), 513 alin. (1), 514, 572, 666 alin. (1) și (2), 871 din Codul civil, a susținut că recipisa anexată la materialele cauzei, reprezintă în sine un contract de împrumut, care naște drepturi și obligații față de părți.

Reclamantul a menționat că faptul transmiterii mijloacelor bănești este dovedit prin probe pertinente, certe și utile și nu poate fi pusă la îndoială.

Mai mult scopul acestui împrumut de către părți a fost stabilit, ținând cont de faptul că Ludmila Michitiuc se afla în relații de căsătorie cu Valentin Michitiuc, mijloacele financiare împrumutate au fost folosite conform destinației, îmbunătățirea stării bunurilor ce le aparțin ambilor părți, Ludmilei Michitiuc și lui Valentin Michitiuc și anume renovarea bunului imobil.

Cu referire la dispozițiile art. 24 Codul familiei, consideră că soții răspund cu întreg patrimoniul lor pentru obligațiile care au fost asumate în interesul familiei, fie și numai de unul din ei și că pentru obligațiunea asumată urmează să răspundă și Valentin Michitiuc.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, art. 195, 196, 210, 513, 514, 572, 666, 871 Cod civil, art. 24 Codul familiei.

Prin hotărârea din 10 noiembrie 2017 a Judecătorei Edineț sediul Briceni, acțiunea depusă de Michitiuc Iurii, a fost admisă.

S-a încasat în mod solidar de la Valentin Michitiuc și Ludmila Michitiuc în beneficiul lui Iurii Michitiuc împrumutul acordat în sumă de 31000 de euro sau echivalentul acestei sume în lei moldovenești la momentul executării hotărârii și cheltuielile de judecată în sumă de 20525,10 de lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 08 decembrie 2017, Valentin Michitiuc a declarat apel împotriva hotărârii din 10 noiembrie 2017 a Judecătorei Edineț sediul Briceni, solicitând casarea hotărârii menționate și restituirea cauzei spre rejudecare.

Prin decizia din 15 martie 2018 a Curții de Apel Bălți, a fost admis apelul declarat de Valentin Michitiuc, casată parțial hotărârea din 10 noiembrie 2017 a Judecătorei Edineț sediul Briceni în partea admiterii acțiunii lui Iurii Michitiuc împotriva lui Valentin Michitiuc cu privire la încasarea datoriei și emisă o nouă hotărâre prin care a fost respinsă cererea de chemare în judecată a lui Iurii Michitiuc împotriva lui Valentin Michitiuc cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată. În rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Prin decizia din 01 august 2018 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursurile declarate de către Ludmila Michitiuc, reprezentată de avocatul Ghenadie Odobescu și Iurii Michitiuc, reprezentat de avocatul Dmitrii Gubceac.

S-a casat decizia din 15 martie 2018 a Curții de Apel Bălți, cu remiterea cauzei pentru rejudecare la Curtea de Apel Bălți, de un alt complet de judecători.

Prin decizia din 15 martie 2018 a Curții de Apel Bălți, a fost admis apelul declarat de Valentin Michitiuc.

S-a anulat integral hotărârea din 10 noiembrie 2017 a Judecătorei Edineț sediul Briceni și s-a emis o hotărâre nouă prin care:

S-a încasat din contul Ludmillei Michitiuc în beneficiul lui Michitiuc Iurii 31 000 de euro cu titlu de datoriei și 20525,10 lei cu titlu de cheltuieli de plata taxei de stat. În rest pretențiile înaintate față de Michitiuc Valentin, s-au respins ca fiind neîntemeiate.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că între Michitiuc Iurii și Michitiuc Ludmila a fost încheiat contractul de împrumut, prin care Michitiuc Iurii a dat cu împrumut Ludmillei Michitiuc suma de 31 000 de euro. Din esența și natura juridică a contractului de împrumut, rezultă că contractul este un acord de voință între părți, care sunt mamă și fiu.

Instanța a constatat că în speță nu sunt aplicabile prevederile art.24 din Codul familiei, deoarece Michitiuc Iurii și Michitiuc Ludmila nu au prezentat probe care ar demonstra că împrumutul a fost efectuat în interesul familiei. Or, din recipisă nu rezultă că banii împrumutați vor fi utilizați pentru reparația casei de locuit a soților Michitiuc sau alte necesități familiale.

La 14 septembrie 2018, avocatul Odobescu Ghenadie acționând în interesele Ludmillei Michitiuc a declarat recurs împotriva deciziei din 06 septembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea parțială a deciziei menționate în partea ce ține de respingerea acțiunii încasării datoriei de la Michitiuc Valentin și pronunțarea unei noi hotărâri prin care hotărârea din 10 noiembrie 2017 a Judecătorei Edineț, sediul Briceni în acesta parte să fie menținută.

În motivare a indicat că la examinarea cauzei instanța de apel a aplicat greșit normele de drept material.

În speță, recipisa anexată la materialele cauzei, reprezintă în sine un contract de împrumut, care prin prisma art. 512 din Codul civil, naște obligații și drepturi față de părți.

Faptul transmiterii banilor este dovedit prin probe pertinente, utile și certe. Scopul împrumutului a fost stabilit de către părți, fapt ce a detreminat acordarea împrumutului Liudmillei Michitiuc. Dat fiind faptul că Michiticu Ludmila se află în relații de căsătorie cu Michitiuc Valentin mijloacele financiare împrumutate au fost folosite pentru îmbunătățirea bunului imbol, care aparține ambilor soți.

Recurentul consideră că urmează să răpundă pentru obligațiunea asumată și Michitiuc Valentin, deoarece sumele împrumutate au fost investite în renovarea imobilului, proprietate comună a ambilor soți și astfel, la examinarea cauzei instanța de apel urma să aplice prevederile art. 24 din Codul familiei.

Instanța de apel într-un mod contradictoriu pe de o parte constată că banii împrumutați au fost folosiți pentru cheltuieli de reparația casei de locuit și totodată, nu recunoaște ca probe aceste cheltuieli. Michitiuc Valentin în cadrul examinării cauzei a recunoscut că soții au schimbat tepetele din casă, au schimbat geamurile și alte lucrări.

În opinia recurentului, la examinarea cauzei instanța de apel urma să aplice prevederile art. 19, 24 alin.(2), 26 alin.(3) din Codul familiei.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Bălți a pronunțat dispozitivul deciziei la 06 septembrie 2018.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cererea de recurs a fost declarată la 16 septembrie 2018, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Michitiuc Ludmila, reprezentată de avocatul Odobescu Ghenadie, nu se încadrează în temeiurile prevăzute

la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Michitiuc Ludmila, reprezentată de avocatul Odobescu Ghenadie.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Nina Vascan

Dumitru Mardari